

ארוחת-בוקר בעין-הוצוב. קופסות סרדינים נפי תחות, נחתך הלחם. הכבישים החודשים לסדום ולבאר מנוחם הפכו את עין-הוצוב השוקקה למקום נידח. הצעירים הכניסו חיים חדשים לחורשה הקטנה.

מעלה העקרבנים. כמה צעדים מן המקום בו נרצחו נוסעי האוסר בוס הידוע, עצרו הגי'פים. לרוב משתתפי המסע, צעירים תל-אביביים בני 20, היתה זאת הפעם הראשונה בה ראו מראה מרהיב זה מראש המעלה עד להור ההר, על עשרות ההרים בני כל הצבעים וצורות.

מכט במפה. הלילה עבר מצוי'ן, הודות לסכסס קטן. במחנה הפוספאטים הסביר נתן שזה טיול של קצינים משוח' רים. המפעל פתח את שערי המחנה, הגיש ארוחת ערב. עם אור ראשון של הבוקר יצאו הגי'פים שוב לדרך.

ישועה בעין-גדי. לרגלי מפליהמיים הנהדר נשרו במהרה הבגדים מן הצעירים. עמליה כוכבי, הסמינריסטית בת ה-18 שהיתה בת-יחידה בסיוול, נשארה ליד בריכת-המים הראשונה. לכן לא היה טעם רב להוציא את בגדיהם מן הילקוטים — בהיק הטבע היה הרבה יותר נעים

להתרחץ ערומים, כשהמים הקרים של הבריכה הטבעית מלספים את האברים מוכי-השמש. כדי לצלם תמונה זו של הנאת-נעורים טבעית שחה צלם העולם הזה ללב הבריכה, כשזרועו מחזיקה במצלמה מעל פני המים, תוך כדי שחיה, ואחר-כך נעמד על הסלע החלקלק.

עיט, עיט, עיט על הרוך... בכאר-אורה מצא יצחק ("שפינדל") לוי, מכונאי-מטוסים בן 20, עיט מת, הצטלם עמו בפזוזה מתאימה. כנפי עוף-טורף זה רחבות מזרועות שפינדל.

חרדת קודש תוקפת את הצעירים בעומדם בראש הגבעה הקסנה, מול המצבה שהוקמה על-ידי חבריהם של חמשת חללי פטרה. ליד המצבה נמצאת מפת האזור עשויה מאבנים.

מכט של געגועים נשלח אל הפס השחור הרחוק. אלה הם הרי פטרה, אשר מאחוריהם חבויה עיר האגדות שהיא מרכז חלומותיהם של כל הצעירים הישראליים המעורים בשסח.